

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/37/2020
Identifikačné číslo spisu: 4114233955
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4114233955.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. B. Z., nar. XX. Q. XXXX, bytom Z., proti žalovanému: REVOS s.r.o., so sídlom Rastislavova 12, Nitra, IČO: 31 426 115, zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Lukáčová & Partners, s.r.o., so sídlom Mostná 72, Nitra, IČO: 47 237 244, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 28Cb/96/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. októbra 2019, č. k. 15Cob/15/2019-213, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 8. októbra 2019, č. k. 15Cob/15/2019-213 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 7. júna 2018, č. k. 28Cb/96/2017-175, ktorým súd prvej inštancie I. žalobu na obnovu konania zamietol, II. zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a III. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 6. februára 2020 dovolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. e/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v tom, že sudkyňa súdu prvej inštancie JUDr. Monika Kublová mala byť vylúčená z rozhodovania predmetného sporu, keďže v roku 1996 založil žalobca spolu s JUDr. N. B. - za ktorého bola menovaná sudkyňa vydatá - spoločnú advokátsku kanceláriu a v tom čase mali všetci priateľský vzťah. V tejto súvislosti dovolateľ uviedol, že samotná sudkyňa mala požiadať predsedníčku súdu o vylúčenie z rozhodovania sporu s poukazom na znenie ustanovení § 49 a § 50 C.s.p. Zaujatosť sudkyne súdu prvej inštancie videl žalobca aj skutočnosti, že jeho žalobu na obnovu konania najprv zamietla bez nariadenia pojednávania, potom zastavila konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktorý bol riadne a včas zaplatený a následne zamietla žalobu na obnovu konania bez objasnenia

skutkového stavu vecí.

2.2. Žalobca zároveň v texte dovolania uviedol, že zástupkyňa žalovaného nevedela na pojednávaní uviesť, kto je vlastníkom diela, ktorého sa týkalo pôvodné konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 27Cb/38/2011, a či bola cena diela riadne uhradená.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo 14. apríla 2020 navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Pri posúdení dovolania podľa jeho obsahu (podľa ustanovenia § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.) jedinou relevantnú dovoláciu námietku - ktorú môže dovolací súd vo svojom rozhodnutí posudzovať - je námietka, že na súde prvej inštancie rozhodovala sudkyňa, ktorá mala byť vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu.

5.1. Pokiaľ ide o jej namietanie vo vzťahu k súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že dovolateľ môže namietat existenciu niektorej z väd zmätočnosti uvedenej v § 420 C.s.p. vo vzťahu k nedostatkom týkajúcim sa súdu prvej inštancie, ako aj vo vzťahu k nedostatkom týkajúcim sa konania odvolacieho súdu. Z hľadiska prípustnosti dovolania je existencia vady zmätočnosti zaťažujúca konanie pred súdom prvej inštancie významná iba vtedy, ak zároveň zaťažuje konanie aj pred súdom odvolacím, alebo vtedy ak bola vada zmätočnosti včas (t. j. v lehote na podanie odvolania) namietaná v odvolacom konaní, pričom tento nedostatok odvolací súd neodstránil. Pritom platí, že podmienka prípustnosti dovolania nie je splnená s poukazom na judikát č. R 39/1993, ak strana následne mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohla podať proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktoré jej bolo riadne doručené, odvolanie (rovnako aj 3Obdo/4/2018, 3Obdo/17/2019 a 3Obdo/59/2019).

5.2. Žalobca vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie nenamietal, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa, hoci jedným z odvolacích dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. c/ C.s.p. je, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a to napriek tomu, že žalobca je osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorá vykonáva prax advokáta. Uvedená skutočnosť tak musela byť žalobcovi zrejmá, keďže od osoby vykonávajúcej prax advokáta sa legitímne očakáva, že ovláda základný procesný predpis upravujúci civilné konanie pred súdmi (k tomu viď aj čl. 11 ods. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku). Tu je potrebné si uvedomiť, že odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi a ako vadu konania pred odvolacím súdom nemôže strana sporu v dovolaní namietat nič, čo nebolo predmetom odvolacieho prieskumu vzhľadom na obsahovú a kvalitatívnu stránku jej odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

5.3. Predmetná námietka týkajúca sa výlučne konania na súde prvej inštancie (vznesená prvýkrát v dovolacom konaní) nemôže byť predmetom meritórneho dovolacieho prieskumu. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z ustanovenia § 420 písm. e/ C.s.p. nevyplýva.

5.4. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že rozhodovaný spor začal dňa 27. novembra 2014, odkedy žalobca vedel, ktorému sudcovi bola jeho žaloba na obnovu konania pridelená, pričom žalobcovi nič nebránilo, aby uplatnil námietku zaujatosti podľa ustanovenia § 15a v tom čase účinného Občianskeho súdneho poriadku. Napriek tomu žalobca námietku zaujatosti neuplatnil (rovnako tak v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie nenamietal, že mala v predmetnom spore rozhodovať vylúčená sudkyňa) a až po právoplatnom rozhodnutí sporu začal procesne neúspešný dovolateľ namietat zaujatosť sudkyne súdu prvej inštancie. Takýto postup je v rozpore so zásadou 'vigilantibus iura scripta sunt', keď žalobca nepostupoval obozretne pri hájení svojich práv v jednotlivých štádiách sporového konania, ale zároveň sa z konania dovolateľa javí, že ide o účelové konanie majúce prvky zjavného zneužitia práva, ktoré nepožíva právnu ochranu.

6. Vzhľadom k tomu, že konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. e/ C.s.p., najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

7. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.